

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ธรรมธาตุท่ามกลางชั้นพระอรหันต์

เจดีย์ที่กำลังสร้างอยู่เวลานี้มีที่ไหนบ้าง ใครจำได้ไหม (ก็มีวัดอโศการาม ประมาณ ๗๐ กว่าล้าน) โห เจดีย์วัดอโศกก็ไม่ใช้เล่นนะ ท่านพ่อลีเป็นหัวหน้าสร้าง แต่เวลาหมุนจริงๆ คือหลวงตาบัว เงินสักเท่าไรๆ โหลเข้าตรงนั้น มันก็แปลกอยู่ ท่านพ่อลี ท่านสร้างเจดีย์ แต่ผู้หมุนอยู่ในเจดีย์ทั้งหมดนั่นคือใคร คือหลวงตาบัว แน่มันก็แปลกอยู่ ประกติเราไม่มีนิสัยทางการก่อสร้างนั้นนี้ แต่มักจะหมุนเข้าไปเป็นแกนอยู่ในนั้นๆ ตลอดนะ ก็แปลกเหมือนกัน

อย่างเจดีย์ท่านอาจารย์ฝั้นก็เหมือนกัน นั่นละเห็นไหม ๑๒ ล้าน เราปิดตั้งแต่ต้นเลยนะ เพราะเราทำมาที่แรกก็คือพิพิธภัณฑสถานพ่อแม่ครูจารย์มันเรา อันนั้นเรา ขวนขวายเต็มกำลังความสามารถ ไม่มีใครมานิมนต์ให้เป็นประธานอะไรละ เราเข้าเป็นทันทีเลยเป็นเจ้าภาพ จะว่าเป็นประธานไม่เป็นประธานก็ตาม เป็นเจ้าภาพเป็นเจ้าของงานที่พิพิธภัณฑสถานพ่อแม่ครูจารย์มันก็เสร็จลงด้วยความเรียบร้อยดี

จากนั้นก็สร้างเจดีย์ท่านอาจารย์ฝั้นเรา เราก็ปิดทันทีเลย เราเคารพครูบาอาจารย์ แต่ผู้ใดก็มีน้ำใจเหมือนกันๆ มีหัวใจ ถือเป็นครูเป็นอาจารย์เหมือนกัน ให้พากันคิดพิจารณาจะที่จะมาเอาเราเป็นประธานเราไม่เอา เราปิดก่อนเลย มันก็หมุนมาจนได้ จะให้เราเป็นประธาน ก็เราปิดแล้ว ทีนี้ท่านเหล่านั้นก็หาประธานไม่ทราบว่าจะองค์ได้ ๓ ปีหาประธานที่จะสร้างเจดีย์

เรานี้ปิดตั้งแต่ต้นแล้ว เราบอกว่ากำลังไม่พอ สร้างพิพิธภัณฑสถานพ่อแม่ครูจารย์มาเรียบร้อยแล้ว ได้ชัดกันถึง ๓ ปีประชุมหาประธานมาสร้างเจดีย์หลวงปู่ฝั้น ๓ ปีแหละ เพราะเวลาเขายกขบวนมานี้ไม่ใช่น้อยๆ ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ผู้กำกับการตำรวจสกลนคร แล้วพ่อค้าประชาชนผู้มีเกียรติทั้งหลายแห่กันมา นั่นละปีที่ ๓ แล้วประชุมที่จะสร้างเจดีย์ท่านอาจารย์ฝั้นไม่ขึ้นๆ ให้ใครเป็นประธานตั้งกันขึ้นสักเดี๋ยวกี้ เตะถีบยันกันล้ม แล้วมาตั้งอันนี้ยันกันล้มๆ สุดท้ายต้องมาหาเราอีก แน่ คือเราปิดตั้งแต่ต้นแล้วเราไม่เอา

ทีนี้ยกขบวนมาเลย มาเล่าเหตุการณ์สุดๆ ลึนๆ พร้อมทั้งความหวังพึ่งเราร้อยเปอร์เซ็นต์ ขึ้นมาพร้อมกัน ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้กำกับการตำรวจจังหวัดสกลนคร พร้อมพ่อค้าประชาชนผู้มีเกียรติทั้งหลายแห่กันมาเลย มาพูดให้ฟังด้วยความสุดๆ ลึนๆ ทีนี้ท่านอาจารย์ฝั้นก็เป็นที่เคารพของเรามากทีเดียว เราจะปล่อยไม่ได้ปล่อยท่านอาจารย์ฝั้น ทีนี้เขาก็มาลงจุดสุดๆ ลึนๆ ว่าหมดแล้ว ทางนี้มีคณะกรรมการมาประชุม

เพียง ๕ คน ๓ ปีล่วงไปแล้ว พูดเรื่องความสุดๆ ลึ้นๆ ตั้งคณะกรรมการองค์ไหนลั้มๆ ถูกเตะถีบยันกันลั้ม ก็มาจ้อแต่เราๆ เราปิดแต่ต้นแล้ว

สุดท้ายก็เลยเป็นเราอีกแหละเจดีย์หลวงปู่ผีนนะ ๑๒ ล้าน มหาเราพูดแบบสุดๆ ลึ้นๆ ท่านสุวัจน์เป็นหัวหน้า ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้กำกับตำรวจจังหวัด สกลนคร พร้อมพ่อค้าประชาชนมารวมกันเต็มหมดเลยไปหาเรา พูดแบบสุดๆ ลึ้นๆ ให้ฟัง ถ้าไม่ใช่ท่านอาจารย์แล้วอย่างไรก็ขึ้นไม่ได้เลย นี่มาด้วยความหมดหวัง มีหวังอยู่จุดนี้จุดเดียวเท่านั้น นั่นละเรื่องราว สุดท้ายเราก็ต้องรับให้ เงินไม่มีสักสตางค์ ๑๒ ล้าน เราเป็นคนหาเงินให้หมดเลย ๑๒ ล้าน

เวลาทำเสร็จเรียบร้อยแล้วเงินเหลืออยู่ ๘ แสนเราก็มอบให้วัดอุดมสมพรด้วย เป็นหัวหน้า เป็นประธานกรรมการ ใครจะเห็นว่าอย่างไร เงินเวลานี้ยังเหลืออยู่ ๘ แสนบาท เจดีย์เรียบร้อยไปแล้ว ๑๒ ล้าน เงินจำนวนนี้เราจะมอบให้วัดอุดมสมพร เพราะวัดนี้วัดทุกสิ่งทุกอย่างรับหมด รับเป็นรับตายอยู่ในนี้หมด เศษเหลืออะไรวัดนี้ควรจะมีผลประโยชน์บ้าง ใครจะเห็นว่าอย่างไร หรือจะเอาเงินจำนวนนี้ไปโยนลงตรงไหน มันควรหรือไม่ควร เอาพิจารณา สำหรับเราว่าควรลงวัดนี้ให้หมด เขาก็ขึ้นพร้อมกันเลยว่า เห็นอย่างหลวงตา ตกลงเงินที่เหลือ ๘ แสนมอบให้วัดอุดมสมพร ๑๒ ล้านก็ขึ้นเป็นเจดีย์

ตกลงเราหาทั้งหมดเลย เราไม่ใช่เป็นผู้ริเริ่มก่อสร้างอะไรต่ออะไร แต่เป็นผู้เข้าไปเป็นตัวงานอยู่ในนั้นๆ เป็นอย่างนั้นละ อย่างเจดีย์วัดอโศการามก็เหมือนกันอีก เราหนุนอยู่ในนั้น นี่สำเร็จขึ้นมาเรียบร้อย พร้อมทั้งการซ่อมแซมอะไรก็เรอีก เป็นอย่างนั้นละ มันเป็นเรื่องที่ไม่รู้จะหลวงตาบวนี้ ไม่ใช่เป็นผู้ก่อสร้าง แต่เป็นผู้รับใช้ผู้ก่อสร้าง ใครเป็นผู้ก่อสร้างไม่ทราบ แต่เราเป็นผู้รับใช้ตลอดมา ก็เดชะเรียบร้อยไปทุกอย่าง ไม่มีอะไรขัดข้อง เราเองไม่ได้ชวนขยายทางด้านวัตถุ เราไม่ค่อยสนใจนักยิ่งกว่านามธรรมคือการประพฤติปฏิบัติตัวเอง อันนี้เราถือเป็นเยี่ยมเลยเชียว แน่นหนา มันคงอยู่จุดนี้หมด วัตถุภายนอกเราไม่ค่อยอะไรนัก แต่ก็ได้ไปหนุนตัวอยู่ในนั้นจนได้ทุกแห่ง

ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๑๑,๖๓๗ กิโลกรัม หรือ ๑๑ ตัน ๖๓๗ กิโลกรัม หลังจากมอบแล้วได้ทองคำประเภทน้ำไหลซึมเพิ่มเข้ามาอีกถึงวันที่ ๒ เมษายน เป็น ๔๙ กิโล ๓๙ บาท ๑๑ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นทองคำ ๑๑,๖๘๗ กิโล ๖ บาท ๒๒ สตางค์ นี่ละที่ได้พาพี่น้องทั้งหลายชวนขยายสมบัติเข้าสู่หัวใจแห่งชาติไทยเรา ทองคำก็ได้ถึง ๑๑,๖๘๗ กิโล ๖ บาท ๒๒ สตางค์

(แม่บังอร ชลบุรี โยมแม่ท่านพฤษ์ เขาเขียว ส่งไม้มาร่วมต่อเติมกุฏิหลวงตา พร้อมเครื่องปรับอากาศ ๑ ชุด) กุฏิเรานั้นก็มีความจำเป็น กุฏิหลังนี้ขึ้นอยู่ตั้งแต่

๒๕๐๖ มาถึงวันนี้ขึ้นกุญแจจะไม่ไหวแล้ว นั่นเห็นไหม ก็ขึ้นมาตั้งแต่สร้างอยู่ ๔๕ ปี นั่นละอยู่มาตั้งแต่นั้น จนกระทั่งมาถึงปีนี้จะขึ้นจะไม่ไหวแล้ว ตะเกียกตะกายขึ้นไป พอไปถึงนั่นหอบๆ แล้ว ทีนี้ก็จะเปลี่ยนใหม่อีก ตกกลงจะทำพื้นอยู่ข้างล่าง ข้างบนเป็นอันว่าไม่ขึ้นแหละ จะทำพื้นอยู่ข้างล่างเข้าออกที่นั่น ไม่ขึ้น นี่มันบอกอยู่ในตัวของมัน กำลังมันหมดลงๆ

เขาก็จะทำตอนเราไปกรุงเทพ คิดว่าจะทำตรงนั้นละ คือตอนเราอยู่ม้นวุ่นวายเราไม่ให้ทำ นี่คงจะทำตอนเราไปกรุงเทพ ปูพื้นข้างล่างอะไรก็แล้วแต่ เราอยู่ได้ทั้งนั้นขอแต่ให้เป็นความสะดวกของธาตุชั้นธาตุนั้นเราพอใจ ไ้อ้หุหุหุหุ ฟาๆ เราไม่เคยสนใจจะอันนี้พออยู่ในหัวใจเลยพอมืด ไม่มีอะไรจะเป็นคู่แข่งของธรรมชาติคือใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันได้เลย อันนี้เลิศเหลือสุดยอด

เราจึงได้ย้อนไปคิดถึงพ่อแม่ครูจารย์ม้น ไปอยู่ที่ไหนปีเข้ากันห้องอยู่แล้วศาลาเล็กๆ กั้นห้องอยู่ๆ ครั้นจะทำที่ใหม่ให้อยู่ ทำทำไม อันนี้มันก็ได้อยู่แล้ว ท่านว่าอย่างนั้นใครก็ไม่กล้าจะทำ จนกระทั่งสุดท้ายที่มีกุญแจเป็นที่ระลึกก็คือท่านอาจารย์ฝันชาวหนองผือเขามาขอรื้องานให้ช่วยกราบเรียนพ่อแม่ครูจารย์ม้น เขาอยากสร้างกุญแจไว้สำหรับพ่อแม่ครูจารย์ม้นให้เป็นที่ระลึกของเขาสักหลังหนึ่ง ที่แรกท่านก็ขู่ว่าพอทางนี้กราบเรียนเรื่องเหตุผลของชาวบ้านให้ฟังท่านเลยนิ่ง ท่านก็เห็นเหตุผลของเขาที่อยากได้กุญแจนี้ไว้เป็นที่ระลึก กุญแจหลังนี้จึงปรากฏขึ้นมา ไม่นานท่านก็เสียไป ธรรมดาท่านไม่เอา

แต่ก่อนเราก็ไม่ได้คิด ทีนี้มาพิจารณาตามนี้ย้อนหลังพิจารณาไปๆ ยอมรับที่ท่านทำอย่างนั้นๆ ก็หมายถึงใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเลิศเหลืออยู่จุดนั้น ไม่มีอะไรจะเลิศเหลือยิ่งกว่าธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน เรียกว่าเป็นธรรมธาตุในหัวใจของพระอรหันต์ อันนั้นเลิศแล้วท่านเลยไม่ยุ่งกับอะไร อยู่ไหนได้หมด นี่ก็เขามาขอรื้อจึงได้สร้างกุญแจหลังนั้นขึ้นมา เรามาพิจารณาย้อนหลังเป็นอย่างนั้น

นี่ตัวทำหน้าที่เป็นแบบเดียวกัน อยู่ที่ไหนอยู่ได้หมด ขอเป็นความสะดวกสบายในอิริยาบถการเคลื่อนไหวไปมาของตนเท่านั้นพอ ที่จะให้หุหุหุหุ ฟาสวยงามไม่เอา ถ้าเทียบปีอะไรจะเหนืออันนี้ นั่น จิตกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเป็นธรรมธาตุสง่างามอยู่ในท่ามกลางแห่งธาตุชั้นธาตุนั้นผู้สิ้นกิเลสแล้ว นั่นเลิศเหลือสุดยอด ท่านอยู่กับอันนั้นแล้วท่านสบายหมดเลย ไม่มีอะไรเป็นคู่แข่ง นี่ละจิตเป็นธรรมธาตุแล้ว

นี่เขาก็จะทำข้างล่างให้เราอยู่ก็ยอมรับละ แต่มันจะทำแบบไหนไม่รู้แน่ เรานี้พออยู่ได้อยู่เลย มันจะทำแบบไหน แบบเอาหอปราสาทราชมณเฑียรทิพย์บนสวรรค์มาแข่งก็อาจเป็นไปได้ มันจะทำให้สวยใ้ห้งามที่สุดเลย เรามันไม่สนใจ อะไรจะสวยงามยิ่งกว่าใจ

กับธรรมเป็นอันเดียวกันเลิศอยู่นั้นหมดเลย เพราะอันนี้ไปไหนนี้ครอบโลกธาตุ ไม่มีอะไรเป็นคู่แข่ง คือใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันเรียกว่าธรรมธาตุในท่ามกลางแห่งชั้นธของพระอรหันต์ นั้นละเอียดอยู่ตรงนั้น

คิดว่าเราไปกรุงเทพฯ เขาถึงจะทำ เราก็ปล่อยให้เขาทำ มีแต่บอกอย่าให้หรุๆ หราๆ เท่านั้น มันจะทำแบบไหนก็ไม่รู้ละ เราลงกรุงเทพฯ เขาก็ทำ กลับมาก็พอดีได้อาศัยอยู่ พอถึงวันเข้าออกๆ ไม่ขึ้น ปีนี่หมดสภาพแล้วร่างกาย ปีนขึ้นปีนลงเหนื่อย อยู่มาได้ ๓๐-๔๐ ปีไม่เคยเป็น ปีนี่เป็นแล้ว ปีนขึ้นปีนลง แต่ก่อนไม่มีความรู้สึกว่าได้ปีนขึ้นปีนลงไม่มี ปีนี่มีแล้ว ปีนขึ้นปีนลงเหนื่อย ขึ้นแล้วไม่อยากจะลง ถ้าง่วงไปแล้วไม่อยากจะขึ้น คือมันต้องใช้กำลังทั้งขึ้นทั้งลง นี่เขาก็จะสร้างที่นี้ให้อยู่ เราก็อยู่ไปพอถึงวันเท่านั้นปล่อยทิ้งหมดเลย ไม่เอาอะไร

เราได้สอนพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถทุกอย่าง ตามที่ได้ปฏิบัติมา เรียกว่าเอาเป็นเอาตายเข้าว่าในการปฏิบัติธรรม มุ่งมรรคผลนิพพาน ชีวิตมอโวกักับอรหันต์ กับมรรคผลนิพพานเท่านั้น อย่างอื่นไม่เอา เป็นกับตายก็พิดกันบนเวที กิเลสดีให้อยู่บนเวที เราดีอยู่บนเวทีให้กิเลสพัง ชัดกันเลย นั่นละผลของการปฏิบัติมาก็สว่างจ้าครอบโลกธาตุ พูดให้ชัดเจนมันจวนจะตายแล้ว เราหายสงสัยในโลกทั้งสามเราไม่มีในหัวใจเราไม่มีเลย ก็มีแต่เรื่องธาตุเรื่องชั้นธซึ่งอยู่ในท่ามกลางเรียกว่าสนามหรือเวทีแห่งโลกธรรม ก็มีการดำเนินติดกันได้เป็นธรรมตา ธาตุเขาธาตุเรา กิริยาอาการของเขาของเรา ควรแก่การดำเนินติดกันได้เหมือนกันหมด อันนี้ยอมรับกัน ส่วนจิตใจนี้ผ่านไปหมด ไม่มีอะไรเหลือแล้ว ก็ยอมรับว่าไม่มี

นี่เราก็อยู่แบบนี้ละ อยู่แบบไม่มีภายในจิตใจ สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีที่จะให้มาเกิดในภพใดชาติใดสถานที่ใด ตั้งแต่แรกขึ้นมาจากกระทั่งถึงสวรรค์ชั้นพรหม ว่าจะไปอยู่ไปเกาะไปติดที่ตรงไหนไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง พูดให้ชัดๆ เราจวนจะตายแล้ว การปฏิบัติผลของงานได้ตามความมุ่งหมายที่ได้สละชีวิตใส่ในภาคปฏิบัติเป็นเวลา ๙ ปี พรรษา ๗ เข้าไปหาพ่อแม่ครูจารย์มั่น พอได้รับความแน่นอนเรื่องมรรคผลนิพพานเป็นที่พอใจแล้วที่นี้ชัดเลย นั่นละ ๙ ปี ตกนรกทั้งเป็นเพื่อมรรคผลนิพพานอย่างเดียวเป็นเวลา ๙ ปี จากนั้นมาก็สะดวกสบายหายห่วงทุกอย่าง การเกิดการตายจะเกิดที่ไหนตายที่ไหน จะไปลงนรกหลุมไหน ขึ้นสวรรค์ชั้นพรหมที่ไหนไม่มี หมด ในแดนสมมุตินี้เรียกว่าไม่มีเกาะอยู่ที่ไหน ถ้าว่าวิมุติ ก็ธรรมชาติที่นี้จิตกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วจะว่าอะไร มันก็มีเท่านั้น

ให้พากันตั้งอกตั้งใจ ธรรมพระพุทธรเจ้าท่านเรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ไม่มีอดีตอนาคต เป็นปัจจุบันแห่งความตรัสไว้ชอบทุกอย่างของธรรมพระพุทธรเจ้า

ให้พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัติ เต็มใจศานาจะมีแต่คัมภีร์ อ่านในคัมภีร์โบราณมาก็มากอบโกยเอากิเลสเข้าสู่หัวใจว่าเรียนได้เท่านั้นเท่านั้นชั้นนั้นชั้นนี้ เป็นกิเลสไปหมด มันไม่ได้เป็นธรรมในหัวใจ

ที่เรียนมาเพื่อแก้กิเลสให้มันขาดสะบั้นไปจากใจนี้ไม่ค่อยมี ร้อยทั้งร้อยจะมีได้รายหนึ่งสองราย นอกนั้นก็มีแต่เป็นบ้ำกับกิเลส เรียนแล้วก็สอบ สอบได้ชั้นนั้นชั้นนั้นก็เอาลมๆ แล้งๆ มาอวดกัน คนนั้นเขาเรียนชั้นนั้นชั้นนี้ ประสาความจำ เด็กเรียนเด็กก็จำได้ ผู้ใหญ่ก็จำได้ ผู้หญิงผู้ชายใครเรียนจำได้ทั้งนั้นแหละ แต่จะปฏิบัติให้ได้ของจริงตามธรรมที่พระองค์สอนไว้ว่าสวากขาตธรรมนี้ไม่ค่อยมีกัน

เพราะฉะนั้นจึงให้พากันไปปฏิบัติ ให้ได้ทรงมรรคทรงผลภายในหัวใจ สว่างจ้าตลอดเวลา พระอรหันต์ท่านมีธาตุมีขันธ์อยู่ยืนก็สว่างจ้า เดินสว่างจ้า นั่งสว่างจ้า นอนสว่างจ้าครอบไปหมดเลย เพราะจิตไม่มีวิสัย ไม่มีอริยาบถ มีแต่ความสว่างไสวจ้าตลอดเวลา นั่นละท่านผู้สิ้นกิเลสท่านครองธรรมประเภทนี้ละ ให้พากันจำเอา ผู้ไม่สิ้นกิเลสก็มีแต่แบกส้วมแบกถาด ส้วมนั้นถาดนี้ แม้ที่สูดในวัดวัดก็กลายเป็นส้วมเป็นถาดที่นี้พระก็กลายเป็นมูตรเป็นคูอยู่ส้วมในถาดนั้นเสีย เลยหาวัดไม่เจอ หาพระไม่เจอเจอแต่ส้วมแต่ถาดคือวัด เจอแต่มูตรแต่คูคือพระอยู่ในวัด มันปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว จำเอานะ เอาละพอ พูดนี้มันก็ออกทั่วประเทศ (ออกครับ)

พวกหมอเราให้หมูนเข้าศานานะ อย่าลืมตัว อย่าเยอหยิ่งจองหอง ส่วนมากหมอมักจะห่างจากวัดจากวา ถือว่าการศึกษาเล่าเรียนทางสรีรศาสตร์นี้มาแล้วเป็นเกียรติอันใหญ่หลวง ซึ่งเท่ากับกับเรียนพุทธศาสนาที่ท่านสอนสรีรศาสตร์ แต่มันต่างกันลิบลับโดยไม่รู้สีกตัว เรียนสรีรศาสตร์ทางหมอเรียนเพื่อรู้เรื่องแถวแนวทางเดินของโรคของภัยไข้เจ็บ แล้วเรียนวิชาเพื่อจะแก้ เรียนเพื่อแก้โรคแก้ภัยในร่างกายต่างหาก ส่วนเรียนสรีรศาสตร์ในพุทธศาสนาเรียนเพื่อแก้กิเลส เมื่อสิ้นกิเลสแล้วเป็นผู้เลิศเลอ หมอเมื่อเรียนจบสรีรศาสตร์นี้แล้วเป็นหมอเต็มตัว เพียงเท่านั้น ให้เลยนั้นไม่เลย เข้าใจเอานะ พอ พูดให้มันชัดเจน

เปิดให้รู้หมดเรื่องความจริง เราพูดนี้ไม่ได้พูดเหยียบย่ำทำลายสิ่งใดกระทบกระเทือนสิ่งใดด้วยความไม่เป็นธรรม เราพูดด้วยความเป็นธรรม ดังที่พูดถึงเรื่องว่าสรีรศาสตร์เป็นวิชาของหมอเรียนมาเพื่อแก้โรคแก้ภัย สรีรศาสตร์ที่เป็นวิชาของพุทธศาสนานั้นเพื่อแก้กิเลสตัดท้าวฏวนเกิดตายกองกันให้พังพินาศไป เข้าใจไหม พูดให้ฟังชัดเจน ผู้เรียนจบสรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนานี้แล้วพ้นทุกข์ไปได้เลย จบสรีรศาสตร์เพื่อแก้โรคแก้ภัยเป็นหมอเต็มตัว ก็บอกอย่างนี้ เอาละพอ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ